ప్రేమకి నిర్వచనం

"యువర్ ఆనర్!" పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గొంతు ఖంగున వినిపించి ప్రశ్నిపడి తలెత్తిందిచూసింది సుజాత. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ తనని వేలుపెట్టి కోర్టు కంతటికీ చూపిస్తున్నాడు. లోకానికంతకీ దోషిగా చూపిస్తున్న అతన్నిచూసి అదోలకంగా నిర్లిప్తంగా నవ్వింది సుజాత.

"యువర్ ఆనర్! ముద్దాయి సుజాత యింత చిన్నవయసులో వుండి, యింత అమాయకంగా కనిపిస్తున్న యీమె-తను ఒక స్త్రీ అయి వుండి సాటిస్త్రీని పసుపుకుంకాలకి, నోరెరుగని యిద్దరు పసిబిడ్డలకి తండ్రిని దూరంచేసిన హంతకురాలు అంటే మీలో ఎంతమంది నమ్మగలరు? కాని యిది అక్షరాల నిజం. ముద్దాయి సుజాత ప్రఖ్యాత రచయిత అయిన ఆనంద రావుని అమానుషంగా హత్యచేసింది. అదిగో అటుచూడండి. భర్తని కోల్పోయిన అభాగ్యురాలు ఎలా కంటికీ మంటికి ఏకధారగా ఏడుస్తూందో చూడండి."

కోర్టులో అందరికళ్ళు హతుని భార్య మీదకి తిరిగి సానుభూతి కురిపించాయి. సుజాతని తిరస్కారంగా, ఏహ్యంగా చూశారు. కోర్టులో కలకలం బయలు దేరింది. 'ఆర్డర్, ఆర్డర్' జడ్జిగారు హెచ్చరించాక కోర్టులో నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. సుజాత తలవంచుకుంది. తను హంతకి. హంతకా! అవును. హంతకనే అంటారు గామోసు. ఆనందరావుని తన ఆనంద్‌ని ... తను హత్య చేసింది. ఆ మాట తల్చుకుంటే ఆమె పెదాల మీద చిన్న నవ్వు మెదిలింది.

'యువర్ ఆనర్!' పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ కథనం మొదలయింది.

"ఈ ముద్దాయి సుజాత అయినింటి పిల్ల. చదువుకుని ఉద్యోగం

చేస్తున్న ఇరవై నాలుగేళ్ళ అవివాహిత యువతి, ఆనందరావు కవితలు, రచనలు చదివి అతని రచనల మీద గౌరవాన్ని, ఆరాధనని పెంచుకుంది. కవిగా రచయితగా అతనిపట్ల ఆమెకి ఆరాధన వుండేది. ఆ ఆరాధన అతనితో పరిచయం పెంపొందించుకోవా లన్న కోరికగా మారటంతో అతనికి ఒక ఉత్తరం వ్రాసింది. అతనితో కలంస్నేహం పెంపొందించుకుం దనడానికి హతుని దగ్గిర దొరికిన వుత్తరాలవల్ల తెలుస్తుంది. ఇరువురి మధ్య కలంస్నేహంగా ఆరంభ మయిన ఆ స్నేహం తరువాత మంచి స్నేహంగా మారిందనడానికి యీఉత్తరాలే సాక్ష్యం. యిదిగో కోర్టువారి పరిశీల నార్థం ఎగ్జిబిట్ నంబర్ వన్‌గా యీ ఉత్తరాలు కోర్టువారికి దఖలు పరుస్తున్నాను.'' ఒక ఉత్తరాల కట్ట కోర్టు గుమాస్తాకి అందించాడు ప్రాసి క్యూటర్.

— నీలి రంగు కవర్లు, ఆ ఉత్తరాలు. అవేగా తమని యింత దగ్గిర చేసాయి. నీలిరంగు కాగితం మీద నీలాలు జల్లిన ట్టుంటాయి మీ అక్షరాలు అన్నాడు ఆనంద్. ఆనంద్ మొదటి ఉత్తరం - యిప్పటికీ ప్రతి అక్షరం గుర్తుంది. మొదటి ఉత్తరం అన్న మాటేమిటి ప్రతీ ఉత్తరం తన గుండె లలో పదిలపరచుకుంది. ఆ మొదటి ఉత్తరం చూసుకుని ఎంత గర్వించింది! ప్రఖ్యాత రచయిత తనకి జవాబిచ్చి నందుకు ఎంత పొంగి పోయింది. 'అభిమానులనుంచి ఉత్తరాలు అందుకోడం మొదటి సారి కాక పోయినా మొదటి సారిలా ఫీలయ్యాను మీ ఉత్తరం చదివి! ముత్యాల లాంటి అక్షరాలు మురిపించాయి నన్ను. అక్షరాలే కాదు అర్థమూనూ, మండు టెండ తర్వాత జల్లు కురిస్తే ఆ హాయి ఆ సువాసనలలా అన్పించింది. మీ ఉత్తరం! యింత చక్కని ఉత్తరం రాయగల్గిన మీరు రచన లెందుకు చెయ్యరు?'— అంత చిన్న ఉత్తరంలో ఎంత భావం! ఎంత ఆనందం

—ఉప్పొంగి పదిలంగా దాచుకుంది. దానికి జవాబు రాసింది. మళ్ళీ ఉత్తరం వచ్చింది. అలా మొదలైన ఆ ఉత్తరాలు ఆరు నెలల్లో ఎన్ని అయ్యాయో! ప్రతి ఉత్తరం ఓ మధుర కావ్యం లాంటిది! ఆ భావాలు,

ఆ అనుభూతులు, ఒకరిని ఒకరు మెప్పించా లన్నట్టు పోటీపడి రాసినట్లు ఎంత భావస్ఫూర్తితో వుండేవి! కోట్ల విలువ చేసే ఆ ఉత్తరాలు అందించిన ఆ వ్యక్తి అంతకంటె ప్రాణం అయ్యాడు. తన ఆరాధన తనకి తెలియకుండానే అనురాగంగా మారిపోయింది.

—"ముద్దాయి సుజాత, హతుడు ఆనందరావుల మధ్య కలం స్నేహంగా ఆరంభమయిన పరిచయం ఆరునెలలు తిరిగేసరికి ప్రేమగా మారినట్లు యీ ఉత్తరాలే చెప్తున్నాయి. పరిచయం ఆరంభమయిన ఆరు నెలల తరువాత మొదటిసారి ముద్దాయిని చూడడానికి వచ్చి ఓ హోటల్లో కలిశాడు." ప్రాసిక్యూటర్ మాటలు సుజాత ఆలోచనల మధ్యనుంచి వినిపిస్తున్నాయి.

—అవును, ఆరోజు, తన జీవితంలో మరపురాని మధురాతి మధురమైన భోజనం! "సుజా, మైడియర్! ఊహలలో యింతగా మురిపిస్తున్న నీవు ప్రత్యక్షంగా యింకెంతెలా అలరిస్తావో నన్న ఊహ, నిన్ను చూడాలన్న కోరికను రోజురోజుకీ పెంచుతూంది. నీ ఉత్తరాలలో నీ ఊహంత నాజుగ్గా, అందంగా, నీభావాలు కురిపించే సువాసనల జాజిమొగ్గలా ముట్టుకుంటే కందిపోతావో చూడాలని వుంది. చూడకుండా వుండగలగడం యింక నా వశంలోలేదు. వస్తున్నా నా ఊహల ప్రేయసిని చూడడానికి!" ఆ ఉత్తరం చదివి ఆనందం, ఆరాటం, ఆందోళన, ఉత్సుకత, ఉత్సాహం, భయం అన్నీ కలిసి కంగారు పెట్టేశాయి. ఆనంద్ వస్తున్నాడు. వస్తాడు. తనని చూస్తాడు. చూశాక ఏమనుకుంటాడో! ఊహా ప్రేయసి ఆ ఊహా ప్రేయసితో తను పోటీకి నిలబడగలదా? నెగ్గగలదా! ఆనంద్ ఎలావుంటాడో! ఎలావుంటేనేం? తనకి కావల్సింది అతని మనసు! ఆ మనసు ఎంత ఆనందంగా వుంటుందో, ఆ మనసు వినిపించిన రాగాలు ఎంత మధురమో తనకి తెలుసు! ఆనంద్ వస్తాడు. వచ్చి ...తరువాత జరగబోయేది మన ఊహల కందనిది. ఆనంద్ కోసం

ఎదురు చూసిన ఆ వారం ఎన్నటికీ కదలన ట్లనిపించింది. ఆఖరికి అను కున్న క్షణం రానేవచ్చింది. ఆ రోజు ఆ క్షణాలు చాలు ఎంత ఎండి పోయిన బ్రతుకునైనా చిగిరింప చెయ్యడానికి! ఏదో అపురూప దృశ్యం చూస్తున్నట్లు కొన్ని క్షణాలు అచేతను లయి నిలబడిపోయారు! ఆశించిన దాని కన్న మిన్నగా కన్పించితే ఆనంద్‌ను చూస్తూ మైమరిచింది. ఆనంద్ కళ్ళలో ముందు ఆశ్చర్యం, ఆ తర్వాత సంతృప్తి, ఆ తరవాత ఆరాధన అనురాగం- యింతలో అప్పుడు తన కళ్ళు వాలిపోయాయి. 'సుజా!' ఆ పిలుపులో అనురాగానికి ప్రేమకి కంపించిపోయింది. మళ్లీ తను తెలివి తెచ్చుకునేసరికి ఆనంద్ చేతుల్లోవుంది. ఆనంద్ గుండెల మీద తన తల! ఆనంద్ చేతులు తన చుట్టూ. ఆనంద్ పెదవులు తన పెదవుల మీద 'సుజా!' 'ఆనంద్' అంతే తప్ప మరో మాట లేదు. ఒకరి కౌగి లిలో ఒకరు కరిగిపోయారు.

"ముద్దాయి సుజాత ఆరోజునించి ఆనంద్‌తో అక్రమసంబంధం కలిగి వుంది. వాళ్ళిద్దరూ తరచు ఆ హోటల్లో కలుసుకుంటుండేవారు" ప్రాసిక్యూటర్ గొంతు ఖంగుమంటూంది. కోర్టంతా నిశ్శబ్దంగావుంది అంతా ఆసక్తిగా వింటున్నారు కధనం.

హు! అక్రమసంబంధం! తమిద్దరి మధ్యవున్న బంధాన్ని అక్రమ సంబంధం! తమిద్దరి మధ్య వున్న బంధాన్ని అక్రమసంబం ధంగా అంటారని తరువాత తెలిసిందిగాని అప్పుడు తనకే తెలుసు! తమ ఇద్దరిది పవిత్ర ప్రేమ! తన దృష్టిలో పవిత్ర ప్రేమకి లోకం అక్రమసం ధంగా మాత్రమే గుర్తిస్తారన్న నిజం తనకి తెలియదు! నిజమే, పెళ్ళి అంత తొందరపడకుండా వుండ వలసింది! కాని ...కాని ఆనంద్‌ని చూస్తే మిగతా లోకం గుర్తురాలేదు. ఆనంద్ మాటలు వింటుంటే సంఘం, చుట్టూ మనుష్యులూ వుంటారన్నదే గుర్తురాలేదు. ఆనంద్ చేతుల్లో కరిగిపోయే అప్పుడు నీతి నియమం అన్న పదాలే మరచిపోయింది. ఆనంద్‌తో అను

భవం తర్వాత తనేమయిపోతే మాత్రం ఏం అన్పించిన క్షణాలు అవి. క్షణాలుకాదు, రోజులు, నెలలు !

"హతుడు ఆనందరావు వివాహితుడు, యిద్దరు బిడ్డల తండ్రి అన్న విషయం ముద్దాయి సుజాతకి చాలా రోజుల వరకు తెలియదు."

చాలా రోజులేమిటి ! ఒక ఏడాది వరకు తను కలలోకూడా ఊహించని విషయం అది ! అంత తెలివితక్కువగా ఎలా ప్రవర్తించింది. అంతలా తన కళ్ళు ఎలా మూసుకుపోయాయి ! తన చదువు, ఏమయిపోయింది ! అసలతను వివాహితుడో కాదో అడగాలని కూడా తట్టనంత మైకంలో పడిపోయింది. అసలతని పర్సనల్ లైఫ్ గురించి అడిగే, ఆలోచించే తీరిక తనకేది ! అనుక్షణం ఆనంద్ ఉత్తరాలు, ఆనంద్‌తో మురిసిన క్షణాలు, ఆనంద్‌తో చదువబోయే మధురక్షణాలకి ఎదురు చూడడం యివితప్ప మరో ఆలోచనకి చోటేది ! తప్పనిసరిగా ఉద్యోగానికి వెళ్ళడం, మిగతా సమయం అలా మంచం మీద పడుకుని ఆనంద్ గురించి ఆలోచించడం. ఆనంద్ ప్రేమతో పిచ్చిదానిలా తయారయిన తనని చూసి ఇంట్లో ఆఫీసులో అంతా ప్రశ్నలు కురిపించడం ఆరంభించారు. ఏం చెప్ప గలదు ? చెప్పాల్సిన సమయం యింకా రాలే దనిపించేది ! తను అలా అనుకుంటే యింట్లోవాళ్ళు పూరుకోరు గదా ! తల్లితండ్రులకి అనుమానం. లోకుల గుసగుసలు ఆరంభమయ్యాయి ! తనని యిరకాటంలో పడేశాయి. యింట్లో కట్టడి, పెళ్ళి ఏర్పాట్లు మొదలయ్యాయి. తను తొందరపడాల్సిన సమయం వచ్చింది. ఆనంద్ అడగాల్సిన మాట, అడుగుతాడని ఎదురు చూసిసమాట– ఆఖరికి తనే అడగాల్సి వచ్చింది.

"ముద్దాయి హతునికి తనకి పెళ్ళి నిర్ణయిస్తున్నారని వెంటనే తమిద్దరూ వివాహం చేసుకోవాలని రాసిన ఉత్తరానికి హతుడు అప్పటి వరకు దాచిన నిజాన్ని తను వివాహితుడనని, ఇద్దరు పిల్లలతండ్రినన్న

విషయం తెలిపాడు.... ఆ ఉత్తరం చదివిన ముద్దాయి...."

ఆ.... ఉత్తరం చదివి ఏమయిపోయింది ఆ రోజు? 'సుజా, నా సుజా! ఏం రాయను, ఎలా రాయను? ఇన్ని రోజులుగా నీనించి దాచిన ఈ భయంకర నిజాన్ని చదివి నీ వేమయిపోతావో ఊహించలేక పోతున్నాను. నన్ను క్షమించు అని అడిగే అర్హత కూడా నాకు లేదు. సుజా నేను వివాహితుడనని, ఇద్దరు పిల్లల తండ్రినని ఎలా చెప్పను? ఇది విని నీవు నన్నెంత ద్వేషిస్తావో ఊహించగలను. సుజా, నిజాన్ని నీతో చెప్పలేని నా పిరికితనాన్ని, అసహాయతని క్షమించగలవా! అసలు నీవు నాకు ఉత్తరం ఎందుకు రాయాలి! నీ ఉత్తరాలు నన్నెందుకు అలరించాలి. ముందు మర్యాదకి, తర్వాత ఆకర్షణకి లొంగి నీకుత్తరాలు రాయడం ఆ ఉత్తరాలు యింతదూరం మనిద్దరిని తీసుకువస్తాయని ఆ నాడు తెలిస్తే రాసేవాడినిగానేమో! నీ ఉత్తరాలకి ఆకర్షితుడనై, నిన్నుచూసి మరింత ఆకర్షణకి లొంగిపోవడంలో నానేరం ఎంత! నిన్ను ప్రేమించ కుండావుండలేని బలహీనతకి లొంగిపోవడంలో నా నేరం ఎంత! నిన్ను చూసిన క్షణంనించి నన్ను నేను మరచిపోవడమూ నా నేరమేనా! నిజం చెపితే నీవు దూరమయిపోతావన్న భయం, నిన్ను దూరం చేసికొని బ్రతక లేనన్న నిజం ఎప్పటి కప్పుడు నానోరు కట్టేసేవి. అమాయకంగా మన సారా ప్రేమించిన వ్యక్తిని, నమ్మి సర్వస్వం అర్పించిన నీ అమాయక ఆరాధన ముందు దోషిలా నిలవలేక గిజగిజలాడేవాడ్ని. నీతో గడిపిన ప్రతి మధురక్షణం వెనక నిన్ను మోసం చేస్తున్నానన్న బాధ నన్ను దహించేది! ప్రతిరోజు ప్రతిక్షణం నిన్నుగురించిన ఆలోచనలతో, నీ భవిష్యత్తు పట్ల నేనే నిర్ణయం తీసుకోవాలన్న విషయంమీద చింతతో నే నెంతగా మధన పడిందీ నా వ్యధ నాబాధ నీకర్థంకాదు. సుజా నన్ను అర్థంచేసుకో! నేనేదో దారి వెతికేవరకు ఏ విషయంలోనూ తొందర పడకు- త్వరలో

నిన్ను కలుసుకొని మాట్లాడుతాను- భవిష్యత్తునిగురించి ఏదో నిర్ణయానికి వద్దాం-నీ ఆనంద్.

నీ ఆనంద్- నా ఆనంద్‌వి కదూ నువ్వు. ఆనంద్! నన్నెందుకిలా మోసం చేశావు? ఎందుకిలా నటించావు- నే నేం ద్రోహం చేశానని నన్నిలా శిక్షించావు? నిజం నాతో చెప్పకుండా దాచి నన్నెందుకిలా ప్రలోభంలో పడేశావు? ఉత్తరం చదివి ముందు నోటిమాటలేక కాసేపు వుండిపోయింది. ఆ తరువాత కోపం, దుఃఖం, ఆవేశం, కసి, ఆవేదన, బాధ, అవమానం అన్నీ కలిసి తన భవిష్యత్తేమిటి అనే భయంతో భోరుమంది. ఎవరితో చెప్పకోటం? ఏం జెయ్యడం? యింక తన గతేమిటి? తనబ్రతుకు కేమవుతుంది! తన సంగతి తెల్సిన తల్లి తండ్రు లేమవుతారు! తన సర్వస్వం అనుకున్న ఆనందే యిలా మోసంచేస్తే యింకెవరు తనని ఆదుకుంటారు! ఆనంద్... ఆనంద్ ఆ దుఃఖం, ఆ బాధ అన్నీ ఆవేశంలో దింపి ఏదో కసి పెంచాయి. యుగ యుగాలుగా ఆడది పురుషుకిచేతిలో మోసపోవటం అన్నది క్రొత్త సంగతికాదని తెలిసి తెలిసి భ్రమరం దీపందగ్గిరకి చేరితే అది నీ తప్పేలా అవుతుంది. యింత చదివి, యిన్ని చూస్తూ యింత సుళువుగా నీ మాటలు నమ్మి నాశనం అయిన నా అవివేకానికి నీ వెలా బాధ్యుడవు- ఆనంద్ ! ... గుండెలు కరిగేలా ఏడ్చింది. ఆ బాధలో ఆవేశంలో ఏదో చెయ్యాలి అన్న కసి పేరుకుంది

"అతని ఉత్తరం చదివి ముద్దాయి తనని మోసంచేశాడన్న కసితో ఆవేశంతో ఆనందరావుని తిట్టూ ఉత్తరం రాసింది. చాలా ఆవేశంగా, ఆ ఉత్తరంలో తనని మోసం చేసినందుకు, యింతకాలం యీ నిజాన్ని దాచి తనని విలాస వస్తువుగా వాడుకున్నందుకు, తనని యింతగా వంచించినందుకు క్షమించననీ నిన్ను చంపి నేను చచ్చి కక్ష తీర్చుకుంటానని కసిగా రాసింది." ప్రాసిక్యూటర్ కథని అతి కుతూహలంగా వింటున్నారు అందరూ.

కక్ష—కసి— అవును, ఆ ఉద్దేశంతోనే ఉన్నపాటున యింట్లోవాళ్ళకి కూడా చెప్పకుండా ఆనంద్ వూరువెళ్ళింది. టెలిగ్రాం యిచ్చి. తన ఉద్దేశం ఏమిటో, ఏం చెయ్యాలనుకుందో తనకే అర్థంకాని అయోమయ ఆవేశం!

"కట్టుగానే ముద్దాయి సుజాత ఆనందరావు వూరువెళ్ళింది ఆనందరావును ఆమె బసచేసిన హోటలులో కలుసుకుంది. అక్కడేం జరిగిందో వివరంగా తెలియదుగాని ముద్దాయి ఆవేశంతో ముందే అన్న ప్రకారం, ముందే వేసుకున్న ప్లానుప్రకారం ఆనందరావుని హత్యచేసి కక్ష తీర్చుకున్నట్టు స్పష్టపడుతూంది. హతుని భార్య శ్రీమతి కమల కథనం ప్రకారం—భార్యాభర్తల మధ్య గతసంవత్సరంనుంచి మనస్పర్థలు పెరిగినట్లు దాని కారణం భర్త జీవితంలో సుజాత ప్రవేశించడమేనని చెప్పింది ఆమె. మొదట్లో ఆమెకి యీ విషయం తెలియదు. ఆనందరావుకి రచయితగా అభిమానులనించి ఉత్తరాలు అందుకోడం అలవాటయిన విషయం గనక మొదట్లో అలాగే సుజాత ఉత్తరాలు అనుకున్నది ఆమె. వారిద్దరి పరిచయం ప్రేమగా మారిందన్న విషయం భార్యకి తెలిసిందగ్గిర నించి యిద్దరిమధ్య చాలా గొడవలు జరిగేవని ఆమె చెప్పింది. ఆమె ఏడ్చి గోలచేసినా అతను పట్టించుకోలేదు. పైపెచ్చు భార్యమీద చెయ్యి చేసుకునేవాడట. యింటిసంగతి పట్టించుకోక పోవడం, చీటిమాటికి భార్యని కసరడం, పరధ్యానం, రాత్రింబగళ్ళు సుజాత నామస్మరణతప్ప మరి లోకం లేనట్లుండే భర్తని ఏవిధంగా తిరిగి తన వైపు త్రిప్పుకోవాలో తెలియక ఆ యిల్లాలు మధనపడేది. ఆఖరికి ఆనందరావు హత్యజరిగినరోజు భార్యాభర్తల మధ్య చాలా గొడవ జరిగింది. ఆనందరావు సుజాతని తను ప్రేమించానని, ఆమెని అన్యాయం చెయ్యలేనని, ఆమె లేనిదే తనకు బ్రతుకు లేదని, ఆమె రెండో భార్యగా వివాహం చేసుకుంటానని, అందుకు భార్య అంగీకరించపోతే ఆమె యిష్టం వచ్చినట్టు ఎక్కడికన్నా వెళ్ళచ్చని భార్యాబిడ్డల ఖర్చుకి డబ్బు యిస్తానని

అన్నాడట. దానికి కమలాదేవి ఎంతమాత్రము అంగీకరించనని అందట. దాంతో మాటామాటా పెరిగి సుజాతలేనిదే తనకు లోకం లేదని ఆమెకి ద్రోహం చేసేకంటె తను ప్రాణాలనే విడుస్తానని ఆవేశంగా చెప్పాడట, యింట్లో ఎప్పటిదో పిస్తోలు ఒకటి తీసి సుజాతని కలవడానికి బయలు దేరాడట."

సుజాత ఆశ్చర్యంగా వింటూంది. ఆనందు తన ఆనందుని అపార్థం చేసుకుంది. ఆనందు తనకోసం ప్రాణాలన్నా అర్పించడానికి సిద్ధపడ్డాడు....ఆమె కళ్ళు చెమర్చాయి- చాలు. తనకింక కావాల్సిందేం లేదు.

"ఈ లోకంలో కలిసి బ్రతకలేని తామిద్దరూ పై లోకంలో హాయిగా బ్రతుకుదాం అని తెగేసిచెప్పాడట. కట్టుకున్న భార్యకి అప్పుడెలా వుంటుంది! తనముందే పరస్త్రీమీద తన ప్రేమ వెల్లడిస్తూ ఆమెకోసం ప్రాణాలర్పిస్తానని చెపుతూంటే ఏ స్త్రీ ఆవేశపడదు? ఆమె ఆవేశపడి భర్తని దూషించింది. ఏడ్చింది. ఏంచేసి భర్తని దక్కించుకోవాలో అర్థం కాలేదు ఆమెకి. భర్త ఆవేశంలో ఏఅఘాయిత్యం చేస్తాడోనని భయపడి పిస్తోలు లాక్కోబోయింది. కాని అతను యీయకుండా భార్యని త్రోసేసి పిస్తోలు లాక్కున్నంత మాత్రాన, చావదల్చుకుంటే మార్గం వుండదను కోకు, అంటూ వెళ్ళి పోయాడట.

"భర్త ఆవేశంలో ఏంచేస్తాడో అన్న భయంతో భార్య అతనికి తెలియకుండా వెంబడించి ఆహోటలుకి వెళ్ళింది. కిటికీ దగ్గర నిలబడిన భార్యకి లోపల సుజాత చాలా ఆవేశపరురాలై ఆనందరావుని దూషించడం, అతను ఆమెని శాంతపరచడానికి నచ్చచెపుతూ బ్రతిమిలాడుతున్నా విని పించుకోకుండా మోసగాడవంటూ దూషించి నీలాంటివాడు యింకా బ్రతికి వుంటే యింకెంతమందిని నాశనంచేస్తావో అంటూ ఆవేశంతో కమల

తలుపులు తట్టి పిలిచేలోపలే పిస్టలు పేల్చింది. శ్రీమతి కమాలాదేవి కేకలు విని అందరూ వచ్చేసరికి ఆనందరావు రక్తపు మడుగులో వున్నాడు. సుజాత తెల్లపోతూ చూస్తూ నిల్చుంది చేతిలో పిస్టలు పట్టుకుని."

సుజాత ప్రాసిక్యూటర్ కథనం వింటూ ఆశ్చర్యపోయింది .... కమల చెప్పినకథనం విని ఆమె పెదాలమీద చిన్న నవ్వు మెదిలింది.

"యువర్ ఆనర్. యీ హత్య ముద్దాయి సుజాత మోసగింపబడ్డా నన్న ఆవేదనతో చేసిందని స్పష్ట పడుతూంది. ఆనందరావుని హత్య చేయ వల్సిన అవసరం, చేసే వీలు మరెవ్వరికి లేదు. హతునిదగ్గిర వున్న పిస్తోలు ముద్దాయి పనిని మరింత సుళువు చేసింది. ఆనందరావు మరణం ఆ పిస్తోలు లోని రెండు గుళ్ళవలననే అని స్పష్ట పడుతూంది. పిస్తోలుమీదవున్న వేలి ముద్రలు హతుడు, అతని భార్యవి కూడా వున్నాయి. ఆనందరావు మరణం ఆ పిస్తోలులోని గుళ్ళ వల్లనే అని డాక్టరు రిపోర్టు తెలియచేస్తూంది. యువర్ ఆనర్, ముద్దాయి ఆవేశంలో చేసినదే అయినా నిలువునా నిండు ప్రాణం తీయడం, ఓ భార్యకి భర్తని, పిల్లలకి తండ్రిని దూరం చేసిన ఆమె నేరం క్షమించరానిది. యువర్ ఆనర్, న్యాయం విచారించి ముద్దా యికి తగిన శిక్ష విధించాలని కోరుతూ యింతటితో ముగిస్తున్నాను "

ప్రాసిక్యూటర్ కథనం ముగించి కూర్చున్నాడు. కోర్టులో కలకలం ఆరంభమయింది. జడ్జిగారు ఆర్డర్ అంటూ హెచ్చరించి ముద్దాయివంక తిరిగాడు. ముద్దాయి తను చెప్పవలసింది ఏమన్నా వుందా? అని ప్రశ్నించారు సుజాతని. సుజాత తల ఎత్తి ఒక్కక్షణం చూసి తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"అంటే ముద్దాయి తన నేరం అంగీకరిస్తుందా?.... ఆమె చెప్ప దలిచింది ఏమీ లేదా? ముద్దాయితరుపు లాయరు ఎవరు లేరా? సుజాత మరో సారి తల అడ్డంగా తిప్పింది. కోర్టులో కలకలం ఆరంభమయింది. ఆనంద రావు భార్య కమల అంత దుఃఖంలోనూ ఆశ్చరంగా చూసింది సుజాత

వంక. సుజాతతండ్రి ఆరాటంగా నిలబడి ఏదో చెప్పబోయాడు, అంతలో ఒక నల్లకోటు లాయరుగారు ఆయన్ని కూర్చోమని తను లేచి తనని డిఫెన్సు లాయరుగా ముద్దాయి తరుపున కేసు నడిపించాడానికి ముద్దాయి తండ్రి నియమించినట్లు కేసు ప్రొసీడ్ అవడానికి జడ్జిగారి అనుమతి కోరు తున్నట్టు లాంఛన ప్రకారం చెప్పుకున్నాడు.

జడ్జిగారు అనుమతించడం, ఆయన కేసు విచారించడానికి ప్రారం భించడం, డాక్టరు రిపోర్టు, పోలీస్ యినస్పెక్టరు వాఙ్మూలం, హోటలు యాజమాని వివరణ, హోటల్ బాయ్ సాక్ష్యం- ఒక్కొక్కరిని బోనులో నిలబెట్టి ప్రశ్నలు, క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్స్-

ప్రతిరోజు .... అంతా వింటూంటే సుజాతకి ఏదో వినోదంగా వుంది. తను చదివిన ఇంగ్లీషు డిటెక్టివ్‌నవల్లో మాదిరి ఏదో కథ చదువు తున్నట్టు కూతుహలంగా అందరి సాక్ష్యాలు, వివరణలు వింది. అందరి సాక్ష్యాలు తననే దోషిగా నిరూపిస్తున్నాయి తనకి కావల్సిందదే! తన ఆనంద్ లేని ప్రపంచంలో బ్రతకాలన్న కోరిక తనకు లేదు! అసలింత కాలం ప్రాణం తీసుకుందామన్నా వీలులేకుండా బంధింపబడ్డా నన్నదే విచారం! హ -పిచ్చి నాన్న. తననింకా రక్షించాలన్న తాపత్రయపడుతున్నాడు. లాయర్లచుట్టు తిరుగుతున్నాడు. డబ్బు పోస్తున్నాడు. నిజం చెప్పమ్మా, ఏం జరిగిందో చెప్పు అని బ్రతిమలాడుతారు తల్లిదండ్రులు. నిజం! ఏం నిజం! తనుచెప్పేదే నిజం? అంతకంటే ఏం చెప్పలేనంది. ఏం చెప్పలేదుకూడాను! తనకి ఒక్కటే కోరిక మిగిలింది. ఈ కేసు యిలా రోజులతరబడి నడవకుండా త్వరగా ముగిసి తన ఆనంద్‌దగ్గిరకి తనని పంపిస్తేచాలు! తను స్పష్టంగా చెపు తూంటే యింకా తన లాయరు ఎందుకో తికమక ప్రశ్నలువేసి సాక్షులద్వారా ఏదో లాగాలని ప్రయత్నిస్తాడు.

ఆ రోజు ఆనందరావు భార్య కమల సాక్షిగా బోను ఎక్కింది.

సుజాత ఆమెని పిలవగానే కుతుహలంగా వినసాగింది. కమలని చూడటం సుజాతకిది రెండోమారు మాత్రమే! ఆ రోజు ఆనంద్ హత్య జరిగినరోజు ఆ గొడవలో ఆమెని సరిగా చూడలేదు. కమల అందగత్తెకాదు. మామూలు సుమారుగా కూడా లేదు. చామన ఛాయగా, పొట్టిగా, పీలగా పాతికేళ్ళలోపు వయస్సే అయినా అప్పుడే ఏదో వయసు మీదపడిన స్త్రీలా కన్పడ్తూంది. ఆనంద్‌లాంటి భావుకుడు, ఆరాధకుడు యీామెని వివాహం ఎలా చేసుకున్నాడో? వివాహాలు స్వర్గంలో నిర్ణయం అవుతున్నాయన్నది, విధిలిఖితం అంటే యిదే గాబోలు? కమల ఈ కొద్దిరోజులలో చాలా మారిపోయింది.

హఠాత్తుగా పైబడిన వైధవ్యం! ఆ దిగులు, ఆ చింత, ఆ భయం ఆమెని ఎంత కృంగదీశాయో స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. నల్లబడిన మొహంతో, అదురుతున్న పెదాలతో భయంభయంగా, బెరుకుగా తడబడ్తూ ఆమె చెప్పే మాటలు వినసాగింది సుజాత.

డిఫెన్సులాయరు అడిగే ప్రశ్నలు, కమల జవాబులు అన్నీ అప్పటివరకు ప్రాసిక్యూటర్ కథనంలో విన్నవే. ఆమెకి సుజాత విషయం తెలియడం ఆక్కడనించి వారి కాపురంలో కలతలు, అంతా ఆమె ఆవేశంగా, కోపంగా ఆవేదనతో చెప్తూంటే సుజాత నేరస్థురాలిలా తలవంచుకుంది! జరిగిందానికి తనెంతవరకు బాధ్యురాలు! ఆనంద్ వివాహితుడని తనకి తెలియక పోవడంవల్ల గదా యింత అనర్థం! డిఫెన్సు లాయరు చాలా తెలివిగా ఆమెని తికమక పెట్టే ప్రశ్నలు అడిగి గాభరాపెడ్తున్నాడు. అసలే గాభరాగా వున్న కమలకి ఆ ప్రశ్నలకి జవాబులు చెప్పేసరికి చెమటలు పడ్తున్నాయి. సుజాతకి విసుగేసింది. ఆమెకి గావల్సింది, వినాలనుకుంటున్నది ఆఖరిరోజు తనకు తెలియని, జరిగిన సంగతులు.

ఆఖరికి లాయరు ఆ ప్రశ్నకి వచ్చాడు. "శ్రీమతి కమలాదేవీ ఆఖరి రోజున అంటే మీ భర్తగారి హత్య జరిగినరోజు మీయిద్దరి మధ్య చాలా

గొడవ జరిగిందని, మీరు సుజాతతో వివాహానికి ఒప్పుకోకపోతే తనకి యీ బ్రతుకే అక్కరలేదని అన్నారు. తరువాత పిస్తోలు తీసుకుని బయలు దేరుతూంటే మీరు అడ్డగించారని చెప్పారు. ఆయన దగ్గిర నించి పిస్తోలు తీసుకుని మీరు ఏం చేశారు....?"

"అబ్బే, నేనేం చేశాను.... కమల" తడబడుతూ గాభరాగా అంది. ఆమె వళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి

"అయితే మీరు మీవారినించి పిస్తోలు తీసుకున్నారన్నమాట!" లాయరు మొహంలో గర్వం తళుక్కుమంది.

అప్పటికి లాయరు ప్రశ్నలోని తికమక గ్రహించి గాభరాగా సర్దుకొంటూ– "అబ్బే ఆయన నాకివ్వందే, నేను ఎంత ప్రయత్నించినా ఆయన నన్ను త్రోసేసి వెళ్ళిపోయారు."

"కమలాదేవీ" మీరు మీవారినించి ఆ పిస్తోలు తీసుకున్నారని.... ఆయన అది మీనించి తీసుకోడానికి పెనుగులాడారని మీరీయక పోతే అప్పుడు 'పిస్తోలు లేక పోతే చావదల్చినవారికి అనేక మార్గాలు, నీవు నన్ను ఆపగలననుకుంటున్నావా' అని విసురుగా వెళ్ళి పోయారని, ఆ తరువాత మీరు ఆవేశంతో, కోపంతో అవమానంతో కసితో ఆ పిస్తోలు తీసుకుని ఆయనని వెంబడించి హోటల్‌కి వెళ్లారని, అక్కడ కిటికీ దగ్గిర పొంచి మీ భర్త, సుజాతల మధ్య సంభాషణ అంతా వింటూ మీవారు సుజాతని బ్రతిమిలాడడం, తనకి భార్య లెక్కలేదని. ఆమె ఏమన్నాసరే తనను వివాహం చేసుకుంటానని, అలా జరగని పక్షంలో యిద్దరం కలిసే చని పోదామని అనడం విని ఆవేశం, అసూయ భరించలేక కిటికీ కర్టెను తొలగించి సుజాతని చంపాలని, ఆమె పీడవదిలించుకుని మీ భర్తని దక్కించుకోవా లనుకున్నారు– కాని అలవాటులేక, చాతకాక గురితప్పి ఆ గుళ్ళు మీ భర్తగారికి తగిలాయి– అప్పటికిగాని మీరు చేసిన పని తెలిసి

రాలేదు, కిటికీలోంచి పిస్తోలు లోపలికి విసిరేశారు. అప్పుడు కేకలుపెట్టి నన్గురిని పిలిచారు. ..." గంభీరంగా కమలని చూస్తూ వేలుపెట్టి ఆమెని బెదరిస్తున్నట్టు తీక్షణంగా తన వాదం సాగిస్తున్నాడు ఢిఫెన్సులాయరు.

"అబద్ధం.... అంతా అబద్ధం ..." అంటూ అరిచింది మధ్యలోనే కమల. ఆమె మొహం ఎఱ్ఱబడిపోయింది. ఆవేశంతో, గాభరాతో భయంతో ఆమెకి వణుకువచ్చింది ...సుజాత ఆశ్చర్యంగా వింటోంది.

ప్రాసిక్యూటర్ ఒక్క ఉదుటున లేచినిల్చుని "అబ్జెక్షన్ యువర్ ఆనర్, ఏ ఆధారమూ ఏసాక్ష్యమూ లేకుండా సాక్షిని కేవలం తికమకపెట్టి తప్పుదారి తొక్కించే యీ నేరారోపణకి అభ్యంతరం తెలియచేస్తున్నాను–" అన్నాడు.

జడ్జిగారు ఒక్క క్షణం ఆలోచించి 'అబ్జక్షన్ సస్టెయిండ్' అన్నారు "డిఫెన్సు లాయరు సాక్షిమీద ఆరోపించిన ఆరోపణకి తగిన సాక్ష్యాలువుంటే చూపాలి" అన్నారు.

"యువర్ ఆనర్, సాక్ష్యం, ఆధారం చూపలేక పోయినా ఆనంద రావుని చంపడానికి ముద్దాయికి ఎంత అవకాశం ఉందో, సుజాతని చంపి తనకి అడ్డు తొలగించుకోవాలని హతునిభార్య అనుకుంటే అమెకి అవకాశం వుందని చెప్పటమే నా ఉద్దేశం. శ్రీమతి కమల హోటలుకి రావడం ఒక్క బాయ్‌మాత్రం చూశాడు. సుజాత వుంటున్న గది నెంబరు అడిగింది! ఆ గది వరండా మలుపులో చివరవున్న గది కనక అక్కడ ఆమె నిల్చోడం, ఆమె ఏంచేసినా ఎవరికి కని పించదు. ఆ సమయంలో అక్కడెవరూ లేరు కూడానూ. యీ పాయింటు జడ్జిగారు గుర్తించాలని మనవి."

"అవచ్చు, కాని ఏ ఆధారమూలేని ఆరోపణ నిలవదు. నౌయుకెన్ ప్రొసీడ్‌విత్ యువర్ ఎగ్జామినేషన్–" అన్నారు జడ్జి. డిఫెన్సు లాయరు ముఖం ఓడిపోయినట్లు అయింది. వున్న ఒకే అవకాశం, సుజాతని

దోషిగా నిరూపించడానికి తనకున్న చిన్న ఆశ జారిపోయిందని నిరాశపడ్డాడు.

"నా తరువాయి సాక్షి ముద్దాయి సుజాత...." అన్నాడు లాయరు. కమల నెత్తిమీద బరువు దిగిపోయినట్లు, బ్రతుకు జీవుడా అన్నట్లు తేలిగ్గా ఊపిరి తీసుకుని బోను దిగింది.

"కుమారి సుజాతా.... ఆనందరావు హత్య జరిగినరోజు హోటల్ గదిలో ఏం జరిగిందో వివరంగా చెబుతారా?... ఆనందరావుని ఆవేశంతో

ఏమన్నారు? కసిగా తూలనాడి దూషిస్తే ఆనందరావు ఏమన్నాడు?"

హ... తను ఆనంద్‌ని తూలనాడిందా! దూషించిందా!.... వూహూ.... అనుకుంది కాని ఏ ఒక్కటీ చెయ్యలేక పోయింది. ఆవేశంగా కసిగా నిందిచా లనుకుంది. చెంప పగలగొట్టా లనుకుంది. నీచుడా అని మొహంమీద ఉమ్మేయాలనుకుంది... కాని యిందులో ఏదీ చెయ్యలేక పోయింది. ఆనంద్‌ని చూడగానే- ఆనంద్ మొహం గుర్తుపట్ట లేనంతగా నల్లబడిపోయిన, సర్వస్వం పోగొట్టుకున్నట్టున్న ఆ మొహంలో బాధ, ఆకళ్ళలో ఆవేదన చూడగానే చలించిపోయింది అతను ఏమీ చెప్ప నక్కరలేకుండానే తనకోసం అతను పడుతున్న వ్యధ ఎంతటిదో తెలిసింది. కసిగా తిట్టాలి అనుకున్న తను 'ఆనంద్' అంటూ బేలగా అరిచి అతని గుండెలమీద వ్రాలిపోయి భోరుమంది. ఇరువురూ ఒకరిని హత్తుకుని ఒకరు రోదించారు.... 'సుజా, నన్ను తిట్టు, కొట్టు, చంపు, నీ యీ ప్రేమ, నీ క్షమ నేను భరించలేను. నీ యీ ఔదార్యానికి నేను తగను.' చంటి పిల్లాడిలా ఏడుస్తున్న అతన్ని తను ఓదార్చవలసివచ్చింది. 'సుజా' పద ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోదాం. యీ మనుష్యులు, యీ సంఘం, కట్టుబాట్లు ఏమీ లేని చోటకిపోదాం. నీవుంటే నీవు నాప్రక్కనవుంటే నరకమైనా సరే ఫరవాలేదు.

సుజా, నీకు నే నేం చెయ్యను. యింత అసమర్థుడిని ఎందుకు ప్రేమించావు తనని ఓదార్చి, సమాధానపరచాల్సిన. ఆనంద్ అంత బేలగా తనని కౌగలించుకుని ఏడుస్తూంటే ఆనంద్ ప్రేమ ఎంతటిదో తనని అభి షేకం చేస్తున్న ఆ కన్నీళ్లే తెల్పుతూంటే .... అతనిని ఓదార్చడం తన వంతయింది.

'కుమారి సుజాత... !' లాయరు కంచుకంఠం విని ఈ లోకంలోకి వచ్చి అయోమయంగా చూసింది, "నా ప్రశ్నలకీ సమాధానం చెప్పు. ఆ రోజు ఆవేశంతో ఆనంద్ ని ఏమన్నావు! ఆనందరావు ఏమన్నాడు? ఏం జరిగింది? ఆ వివరాలు చెప్పమని అడుగుతున్నాను .... నా ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పు...."

కోర్టంతా నిశబ్దంగా కుతూహలంగా సుజాత జవాబుకి ఎదురు చూస్తూంది. కమల ఆరాటంగా ఆమె జవాబుకి ఎదురుస్తూంది. సుజాత నెమ్మదిగా శుష్కహాసం చేసింది.

"చెప్పడానికి ఏముంది. ఆనందరావుని ఏమంటాను. ఓ మోస పోయిన వంచించబడిన స్త్రీ ఆ బాధలో ఆవేశంలో ఏం అంటుంది? మోస గాడివన్నాను. యింత నీచుడ వనుకోలేదు. నాకు చేసిన అన్యాయానికి ఎక్కడోకాదు యిక్కడే నా చేతిలోనే శిక్ష అనుభవిస్తావు" అని కసిగా నిందించాను

"ఆనందరావు అప్పుడు ఏమన్నాడు?"

"ఏమంటాడు ? దోషిలా తల వంచుకున్నాడు! నిర్దోషిలా అమాయ కంగా మొహంపెట్టాడు.... క్షమించమని ప్రాధేయపడ్డాడు. నిన్ను యింట్లో వుంచుకుంటా, నీ క న్యాయం చెయ్యనన్నాడు. 'ఉంపుడుకత్తెగా వుంచు కుంటావా' అని వికటంగా నవ్వాను. రెండో పెళ్ళికి తనభార్య ఒప్పుకోడం

లేదని నెమ్మదిమీద వప్పిస్తానని నచ్చచెప్పబోయాడు. అతని మొహం చూస్తూంటే అదంతా నన్ను అప్పటికి తప్పించుకోడానికి ఆడుతున్న నాటకం అని అర్థంచేసుకున్నాను.... అలాంటి మనిషిని - అలాంటి నీచుడిని వదిలిపెట్టకూడదని ఆవేశపడి ఆ ఆవేశంలో...."

"ఏంచేశావు?

"ఆ ఆవేశంలో పిస్టలు కాల్చాను"

"నీకు పిస్టలు ఎక్కడిది ?"

"ఆనందరావ్ తెచ్చాడు నన్ను నమ్మించడానికి. 'సుజాతా, నన్ను నమ్మలేక పోతే యిదుగో నీచేతుల్తోనే నన్ను చంపి నీ కసి తీర్చుకో' అంటూ గొప్పగా పిస్టలు అందించాడు.... అతను వూరికే అన్నది నేను నిజం చేశాను. ఆనందరావుని కాల్చాను...."

"ఆనందరావుని చంపితే నీకు శిక్ష పడ్తుందని నీవు తప్పించుకోలేవనీ తెలుసుండే ఆ పనిచేశావా?...."

"అవును. ఆనంద్ లేని బ్రతుకు నా కక్కరలేదని, ఆనంద్‌లేని క్షణాన నేను వుండరాదని, ఆనంద్‌ని చంపి నేను చావా లనుకున్నాను. కాని యీ లోగానే అతని భార్య కేకలు పెట్టడం అంతా రావడంతో నేను గాభరాపడిపోయి నన్ను నేను చంపుకోవాలన్నది మరిచిపోయి వుండిపోయాను. యువర్ ఆనర్, దయచేసి నన్నింక యిలా నా ఆనంద్‌నించి దూరం చేసి బాధించకండి. దయచేసి నా ఆనంద్ దగ్గిరకి నన్ను పంపండి. నన్నింక ఎవరూ ఏమీ అడగవద్దు. నే నింకేమీ చెప్పను. యువర్ ఆనర్, నన్ను ఖైదు చేసి బ్రతుకంతా ఆనందు కోసం ఏడిచేట్టు చెయ్యొద్దు. నా మీద దయ దలచి నన్ను ఆనందు దగ్గిరకు పంపండి. అంతకంటె నేను కోరుకునేది ఏమీలేదు" ఆవేశంతో, దుఃఖంతో సుజాత చేతులలో మొహం కప్పుకుంది.

కోర్టులో కలకలం గోల గోలగా తయారయింది. సుజాత తండ్రి వెల వెలబోయాడు. డిఫెన్సు లాయరు ముద్దాయి తన నేరాన్ని అంతలా తేల్చేసి చెప్పుతుంటే ఆమెని ఎలా రక్షించాలో తెలియక గాభరాపడి పోయాడు. కేసు వాయిదా కోరాడు. ఆరోజుకే టైము అయిపోవడంతో జడ్జి గారు మర్నాటికి వాయిదావేసి లేచిపోయారు. జనంఅంతా గోల గోలగా సుజాతకి ఏ శిక్ష పడపోయేది చర్చిస్తూ బయటికి వెడు తున్నారు, అంత వరకు నిశ్చేష్టురాలిలా కూర్చున్న కమల తేరుకుని ఒక్క ఉదుటున లేచి సుజాత దగ్గరకు రాబోయింది. పోలీసుకస్టడీలో వెడుతున్న సుజాతతో మాట్లాడలేక నిస్సహాయంగా వుండిపోయింది.

*　　*　　*

మర్నాడు పోలీసు పెర్మిషన్ తీసుకుని సుజాతని చూడడానికి వెళ్ళింది కమల. సుజాతని చూస్తూనే ఆరాటంగా ఆమె చేతులు పట్టుకుని .... నన్ను క్షమించు, క్షమించాలను సుజాతా... నీదింత గొప్ప హృదయ మని తెలుకోసులేకపోయాను"... ఆమె చేతులతో మొహందాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది కమల. ఆమె గుండెలలో భారం అంతా దిగిపోయేట్టు. ఆమె దుఃఖం అర్థం అయింది సుజాతకి. గుండెలు పగిలేలా ఏడుస్తున్న కమల భుజాల మీద ఓదార్పుగా చెయ్యివేసింది సుజాత ... "యిందులో నా మీ గొప్పతనం ఏమి లేదమ్మా, ఏదన్నా వుంటే అది ప్రేమ గొప్పతనం మాత్రమే. నా ఆనందు పిల్లలకి తండ్రి ఎలాగు లేడు, తల్లిని కూడా లేకుండా చేసి వాళ్ళని అనాథలు చెయ్యగలనా "... సుజాత కళ్ళలో వెలు గుని ఆమె మొహంలో వెల్లి విరుస్తున్న సంతృప్తిని తెల్లపోతూ అర్థం కానట్టు చూసింది కమల!

(యువ మాసపత్రిక)